

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 18C/17/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415200435
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniel Koneracký
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2015:6415200435.1

Uznesenie

Okresný súd Žiar nad Hronom v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting, s. r. o., IČO: 264 29 705, Praha - Nové Město, Politických vězňů 1272/21, zast. Fridrich Palko, s. r. o., Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi: R. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. U., zast. Centrom právnej pomoci, Bratislava, Nám. slobody 12, Kancelária Žiar nad Hronom, Ul. SNP 124, Žiar nad Hronom, o návrhu odporkyne na povolenie obnovy konania č. k. 5C 65/2014, takto

rozhodol:

I. Súd návrh na povolenie obnovy konania **z a m i e t a**.

II. Odporkyňa je **p o v i n n á** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 508,78 €, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet právneho zástupcu navrhovateľa Fridrich Paľko, s. r. o., Advokátska kancelária so sídlom Grösslingova 4, Bratislava,

o d ô v o d n e n i e :

Odporkyňa podala na tunajší súd návrh na začatie konania, ktorým sa domáhala povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod č.k. 5C 65/2014 , pričom v takomto konaní tunajší súd vydal rozsudok zo dňa 09.07.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.08.2014, na základe ktorého odporkyňa uložil povinnosť zaplatiť v prospech navrhovateľa sumu 807,01 € ako aj zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne ako aj úroku vo výške 6% ročne. Odporkyňa v podanom návrhu na povolenie obnovy konania uviedla, že prípustnosť obnovy odôvodňuje v zmysle § 228 ods. 1 písm. e) O. s. p. s tým, že s poukazom na § 230 ods. 2 písm. e) O. s. p. možno podať návrh na obnovu konania v zásade bez časového obmedzenia a preto považuje za nadbytočné odôvodňovať skutočnosť, že tento návrh na obnovu konania bol podaný včas. Odporkyňa tiež poukázala na skutočnosť, že navrhovateľ si v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde v Žiari nad Hronom pod č. 5C 65/2014 uplatnil voči odporkyňi nárok zo zmenky zo dňa 29.11.2010, ktorá vznikla ako zabezpečovací prostriedok práva-blankozmenka na zabezpečenie spotrebiteľského úveru č. 609700129 zo dňa 29.11.2010, pričom takáto zmluva o úvere bola uzavretá medzi spoločnosťou POHOTOVOSŤ, s. r. o. ako veriteľom a odporkyňou ako

18C 17/2015

- 3 -

dĺžníčkou. Úverová zmluva má podľa jej názoru charakter spotrebiteľsko-právneho vzťahu nakoľko právny predchodca navrhovateľa spoločnosť POHOTOVOSŤ, s. r. o. konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a odporkyňa vystupovala ako spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá pri uzavretí spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. V danom prípade tak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zák. č. 129/2010 Z. z.. a právny predchodca navrhovateľa POHOTOVOSŤ, s. r. o. s úmyslom vyhnúť sa ochrane spotrebiteľa v spornej zmluve bez ďalšieho preverovania či podloženia dokladmi zaškrtol políčko ako účel úveru, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon zamestnania s tým, že podľa jej názoru ide o

uplatnenie nekalých obchodných praktík, ktoré možno charakterizovať ako konanie v rozpore s dobrými mravmi a snahou o obchádzanie zákona ako aj konanie bez odbornej starostlivosti. Účelom takéhoto postupu právneho predchodcu navrhovateľa bolo to, aby sa na odporkyňa ako spotrebiteľa nevzťahovali ochranné prvky, ktoré majú význam pri odstúpení od zmluvy predčasným splatením úveru pri porovnaní podobných úverov na trhu, obmedzenie a používanie zmeniek ako aj ďalších príslušných ustanovení, na ktorých trvá Európska únia. Takéto konanie je tiež v rozpore so smernicou č. 2005/2009 ES z 11.05.2005 o nekalých obchodných praktikách voči spotrebiteľovi na vnútornom trhu pretože takéto konanie možno subsumovať pod nekalú praktiku a zároveň môže napĺňať atribúty agresívnej obchodnej praktiky čo znamená, že ak sa podstatne zhoršuje sloboda výberu alebo správanie priemerného spotrebiteľa, každá nekalá praktika sa považuje za neprijateľnú voči spotrebiteľovi. V zmysle citovaných zákonov a ustanovení spotrebiteľskej zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. Keďže predmetná úverová zmluva je formulárovou zmluvou nakoľko jej obsah nie je výsledkom dohody zmluvných strán ale ten bol vopred určený právnym predchodcom navrhovateľa a odporca nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť takýto obsah je nepochybné, že zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané, pretože tie boli vopred predtlačené. Vzhľadom na takúto skutočnosť, že odporkyňa podpisovala blankozmenku bez uvedeného dátumu splatnosti a zmenkovej sumy vznikajú dôvodné pochybnosti o správnosti vyplnenia týchto údajov a to s prihliadnutím na čiastku poskytnutú spotrebiteľským úverom nakoľko suma uvedená na zmenke podstatne prevyšuje úžernickú sumu, ktorú mala odporkyňa spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. vrátiť. Okrem toho zmenka má akcesorickú povahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere pretože obe vzájomne na seba odkazujú. Zmenka slúži výhradne na zabezpečenie spotrebiteľského úveru čo vyplýva zo samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto zmenku tak nie je možné považovať za individuálne zmluvné dojednanie pretože spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s. r. o. v čase poskytnutia úveru kládla ako podmienku podpisu blankozmenky. V zmysle ustanovenia k § 544 a nasl. Občianskeho zákonníka veriteľ mal nepochybné právo zabezpečiť svoju pohľadávku voči dlžníkom zabezpečovacími prostriedkami, avšak v podmienkach keď je účastníkom právneho vzťahu a dlžníkom je spotrebiteľ, je potrebné venovať zvýšenú pozornosť tomu aby dojednané zabezpečenie nenapĺňalo povahu nekalej podmienky v zmysle smernice Rady č. 93/2013/EHS ako aj ustanovenia § 17 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu 29.11.2010, t. j. ku dňu podpisania blankozmenky. Plnenie vymáhané od odporkyne v takomto pôvodnom konaní tak jednoznačne sa zakladalo na neprijateľných zmluvných podmienkach v spotrebiteľskom úvere s tým, že odporkyňa v pozícii spotrebiteľa ako slabšej strany v spore má právny záujem na tom, aby sa odstránil nezákonný stav vyvolaný spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s. r. o.. Zároveň odporkyňa poukazovala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co 3/2011 s tým, že podľa jej názoru navrhovateľ

18C 17/2015

- 4 -

obchádzaním zákona a práv Európskej únie môže vymôcť od spotrebiteľa v rámci zmenkového konania aj plnenie priznané na základe neprijateľných zmluvných podmienok. Ochrana pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami musí súd podľa jej názoru poskytnúť ex offa aby odstránil faktickú nerovnováhu medzi spotrebiteľom a dodávateľom (rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 14.06.2012 v právnej veci C-618/10 Banco Español de Crédito SA c/a Joaquín Calderón Camino či rozsudok Európskeho súdneho dvora zo dňa 21.11.2002 vo veci C-473/00 - Cofidis SA and Jean-Louis Fredout). Vzhľadom k tomu, že v súdnom konaní sa rozhodlo bez toho, aby súd posudzoval sporné vzťahy z hľadiska právnej úpravy ochrany spotrebiteľa čím jednoznačne porušil právo Európskej únie a predmetný rozsudok je tak zjavne v rozpore s hore uvedenými rozsudkami Súdneho dvora, odporca má za to, že tým je naplnená zákonná podmienka povolenia obnovy konania v zmysle § 228 ods. 1 písm. e) O. s. p.. Podľa jej názoru zmenka na základe ktorej bolo priznané plnenie navrhovateľovi a ktorá je jediným a zásadným dôkazom je absolútne neplatná. Ďalej odporkyňa uviedla, že z odôvodnenia rozsudku č. k. 5C 65/2014 vyplýva, že súd vo veci nenariadil pojednávanie a tým súd odoprel odporkyne právo brániť sa v súdnom konaní, pričom takýmto rozhodnutím bez ďalšieho priznal navrhovateľovi plnenie na základe absolútne neplatnej zmenky vystavenej na zabezpečenie záväzku so spotrebiteľskej úverovej zmluvy obsahujúcej neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré už v súčasnosti možno už podľa Občianskeho zákonníka kvalifikovať ako úžera. Súd tak dal právnemu nástupcovi dodávateľa neprimeranú výhodu a spotrebiteľovi znemožnil jeho ochranu práv na základe čoho bude možné od spotrebiteľa vymôcť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok. Pri vymáhaní dlhu odporkyne tiež dochádza k dvojitému postihu odporkyne nakoľko totožný dlh odporkyne je vymáhaný jednak v rámci exekúcie vedenej Okresným súdom Žiar nad Hronom pod sp. zn. 12Er 689/2012 kde je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok

Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., sp. zn. SR 09393/11 zo dňa 14.10.2011 a jednak ako aj rozsudku tunajšieho súdu pod č. k. 5C 65/2014, na základe ktorého je odporkyňa povinná platiť ten istý dlh. Z toho vyplýva, že už v čase kedy exekúcia v prospech spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., prebiehala, táto spoločnosť postúpila práva zo zmenky na navrhovateľa, čo svedčí minimálne o hrubej nedbanlivosti pri nadobudnutí zmenky.

Navrhovateľ sa písomne vyjadril k podanému návrhu na obnovu konania s tým, že podľa jeho názoru nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania nakoľko podanie návrhu na obnovu konania je limitované subjektívnou 3 mesačnou ako aj objektívnou 3 ročnou lehotou, pričom podľa § 2 ods. 1 zák. č. 416/2004 Z. z. o Úradnom vestníku Európskej únie platí, že Úradný vestník Európskej únie pozostáva z dvoch navzájom súvisiacich série C a vedľajšej série S, ktorá obsahuje legislatívu EÚ ako aj informácie a oznamy Európskej únie. Série C okrem iného obsahuje informácie a oznamy Európskej únie vrátane zhrnutí rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie a Súdu prvého stupňa. Nakoľko sa rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie alebo iných orgánov európskych spoločenstiev nezriedka vynášajú v čase, ktorý presahuje objektívnu 3 ročnú lehotu, občiansko-súdny poriadok v § 230 ods. 2 písm. m) Osp umožňuje použiť vyššie uvedený dôvod na obnovu konania spočívajúci v takomto rozhodnutí aj po takejto objektívnej lehote, avšak subjektívna 3 mesačná lehota musí byť dodržaná a počítaná od okamihu keď bol rozsudok uverejnený v Úradnom vestníku Európskej únie. Lehoty, ktoré ustanovuje občiansko-súdny poriadok pri obnove konania sú lehotami prekluzívnymi a ich uplynutím tak zaniká právo podať návrh na obnovu konania. Okrem toho návrh na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, a preto sa odporkyňa nemôže domáhať nápravy prípadných pochybení pri 18C 17/2015

- 5 -

právnom posudzovaní vecí alebo nesprávnosti procesnej povahy nakoľko na nápravu takýchto pochybení je potrebné použiť iné opravné prostriedky. Tiež takýmto inštitútom nemožno nahrádzať nečinnosť účastníka konania pri podaní riadneho opravného prostriedku. Samotná vecná nesprávnosť rozhodnutia vo veci samej napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúca procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 Osp. Vzhľadom na tieto skutočnosti keďže odporkyňa bola v pôvodnom konaní nečinná, nepodala odvolanie tak navrhovateľ má za to, že návrh na obnovu konania je podaný oneskorene a teda nie je ani dôvod rozhodovať o odklade vykonateľnosti. Okrem toho súdne rozhodnutia, na ktoré poukazuje odporkyňa boli známe už v čase vyhlásenia pôvodného rozsudku vo veci samej. Navrhovateľ tiež poukázal na skutočnosť, že zmenka je samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy a nie je možné ju spájať s inými okolnosťami než sú na zmenke uvedené. Zmenka je abstraktný cenný papier a to z hľadiska vyjadrenia ako aj dokazovania kauzy. Formálno-právna abstraktnosť zmenky spočíva v tom, že každý kto vystaví zmenku sa stáva zmenkovo zaviazanou osobou, pričom uplatnenie nárokov so zmenky nemusí majiteľ zmenky viazať na preukázanie dôvodu vzniku dlžníkovho záväzku, teda kauzálneho vzťahu. Tiež poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013. Pokiaľ ide o rozpor rozsudku vydaného v pôvodnom konaní 5C 65/2014 s rozsudkami Súdneho dvora EÚ tak samotná odporkyňa neuvádza v čom konkrétne vidí rozpor s jednotlivými rozhodnutiami, ktoré sama označila, pričom v návrhu na obnovu konania len všeobecne uvádza ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ktoré musí súd poskytnúť ex offa a poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 14.06.2012 vo veci C-618/10 ako aj rozsudok Európskeho Súdneho dvora zo dňa 21.11.2012 vo veci C-473/00 Cofidis SA and Jean-Louis Fredout. Pokiaľ ide o rozsudok zo dňa 14.06.2012 Súdneho dvora EÚ vo veci C-618/10 Banco Español de Crédito SA c/a Joaquín Calderón Camino tak takéto rozhodnutie sa týkalo konania o vydanie platobného rozkazu s tým, že vnútroštátny právny poriadok nesmie byť v rozpore so Smernicou 93/13/EHS a nesmie vylučovať v ktorejkoľvek fáze konania ex offa vnútroštátnemu súdu preskúmať prípadnú nekalú povahu podmienky týkajúcej sa úrokov z omeškania aj pre prípad, že spotrebiteľ nepodá odpor. K tomuto navrhovateľ uvádza, že on neinicioval tzv. skrátené či rozkazné konanie, ale pohľadávku si uplatnil prostredníctvom európskeho konania s nízkou hodnotou sporu, ktorú ustanovuje nariadenie Európskeho parlamentu a rady ES č. 861/2007. Takéto konanie sa od rozkazného konania odlišuje tým, že odporkyňa má možnosť reagovať už na samotný návrh na uplatnenie pohľadávky a to bez nákladov. Opakom je rozkazné konanie, v ktorom je odporkyňa prvýkrát oboznámená s predmetom sporu až dorúčením platobného rozkazu s poučením, že v lehote 15 môže podať odpor na súde. Vzhľadom na tieto skutočnosti nie je možné považovať vydaný pôvodný rozsudok v konaní vedenom na tunajšom súde pod č. 5C 65/2014 za rozporný s rozhodnutiami Súdneho dvora EÚ. Pokiaľ odporkyňa poukazuje na rozsudok Európskeho súdneho dvora zo dňa 21.11.2002 vo veci

C-476/00 Cofidis SA and Jean-Louis Fredout navrhovateľ uvádza, že v tejto veci sa riešila otázka či má súd ex offio skúmať nekalú povahu zmluvnej podmienky aj po uplynutí premlčacej lehoty. Pokiaľ ide o absolútnu neplatnosť zmenky tak odporkyňa tu zdôrazňuje, že zmenka je absolútnou neplatnou zmenkou s tým, že poukazuje na § 17 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z. z..., pričom z tohto ustanovenia však nemožno vyvodiť záver, ktorý prezentuje odporkyňa.

18C 17/2015

- 6 -

Pokiaľ ide o skutočnosť, že odporkyňa namieta, že nebolo nariadené vo veci pojednávanie, tak samotná odporkyňa vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie konania tlačivo C označila, že nechce, aby sa nariadilo ústne pojednávanie. Pokiaľ odporkyňa žiada, aby bola predložená prejudiciálna otázka odporkyňa na Súdnom dvore Európskej únie, tak navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že v súčasnej dobe prebieha konanie o rovnakej prejudiciálnej otázke na Súdnom dvore Európskej únie.

Tunajší súd na prejednanie návrhu na obnovu konania nariadil pojednávanie na deň 20.05.2015 s tým, že na pojednávanie sa odporkyňa ako aj jej právny zástupca nedostavil, pričom nepožiadala o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu a preto súd v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. pojednával v jej neprítomnosti.

Pokiaľ ide o navrhovateľa, tak jeho právny zástupca na pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava vyjadrenia zo dňa 25.02.2015 a poukazoval na skutočnosť, že podľa jeho názoru návrh je potrebné zamietnuť z dôvodov, že nebola dodržaná 3 mesačná subjektívna, resp. 3 ročná objektívna lehota, nakoľko návrh bol podaný v zmysle § 222 ods. 1 písm. e) O. s. p. a okrem toho rozhodnutia Európskeho súdneho dvora, na ktoré poukazuje odporkyňa, boli riadne zverejnené v úradnom vestníku a tak platí nevyvrátiteľná právna domnienka, že takéto rozhodnutia sú záväzné pre každého koho sa týkajú. Odporkyňa tak nepreukázala, že návrh bol podaný včas v zákonnej lehote či už subjektívnej alebo objektívnej, a vzhľadom na tieto skutočnosti žiadal, aby súd jej zamietol. Pre prípad úspechu si uplatnil právny zástupca navrhovateľa náhradu trov konania.

Tunajší súd po tom ako sa oboznámil s listinnými dokladmi, a to: návrhom na obnovu konania; zmluvou o úvere; rozhodcovskou zmluvou na čl. 9; rozhodcovskou zmluvou na čl. 10; dodatkom k zmluve o úvere; dohodou o zrážkach zo mzdy a iných príjmov; výpočet RPM pre spotrebiteľský úver; vyjadrením navrhovateľa zo dňa 25.02.2015; uznesením, ktorým mu zamietli návrh na odklad vykonateľnosti predmetného rozsudku; pripojeným spisovým materiálom č. k. 5C 65/2014; ako aj rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C 65/2014 zo dňa 09.07.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.08.2014, zistil nasledovný skutkový stav veci:

V konaní 5C 65/2014 podal navrhovateľ návrh na uplatnenie pohľadávky v zmysle Nariadenia Európskeho parlamentu a rady ES č. 861/2007 na príslušnom tlačive takéhoto nariadenia s tým, že proti odporkyňi si uplatnil nárok na zaplatenie peňažnej sumy a to vo výške 827,01 € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne z jednotlivých dlžných súm ako aj 6% ročný úrok zo zmenkových súm, ktoré sú špecifikované v takomto návrhu a náhradu trov konania. Takýto návrh v pôvodnom konaní navrhovateľ odôvodňoval tou skutočnosťou, že navrhovateľ je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavila odporkyňa zo dňa 29.11.2010 na zmenkovú sumu 917,00 €, pričom sa zaviazala aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25% denne od 24.04.2011 s tým, že indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrená doložkou na platenie predložil v lehote 4 rokov od vystavenia. Zmenka bola vystavená dňa 29.11.2010 na sumu 917,01 €, pričom do jej textu bol poňatý aj záväzok odporcu zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkovému veriteľovi zmenkovú sumu 0,25% denným úrokom od 24.04.2011. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom

18C 17/2015

- 7 -

vystaviteľ doposiaľ na zmenkovú sumu uhradil 90,00 € a na úroky uhradil 0,00 €. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou bez protestu indosant nenechal skutočnosť predloženia zmenky na platenie zistiť verejnou listinou. Vzhľadom na tieto skutočnosti si uplatňoval v pôvodnom konaní takýto nárok. K takémuto návrhu na začatie konania sa odporkyňa vyjadrila na tlačive C vyššie uvedeného nariadenia, z ktorého vyplýva, že akceptuje pohľadávku čiastočne, nechce nariadiť ústne pojednávanie a nežiada ani náhradu trov konania. Odporkyňa súhlasila s istinou avšak nesúhlasila s úrokom na zmenke, nakoľko takýto úrok je úžernický. Zároveň odporkyňa žiadala o poskytnutie splácať uplatnený nárok. Tunajší súd následne rozsudkom č. k. 5C 65/2014 zo dňa 09.07.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.08.2014, konanie v časti zaplatenia sumy vo výške 20,00 € zastavil a zároveň odporkyňi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 807,01 € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne z jednotlivých súm ako aj spolu so 6% ročným úrokom s dlžných súm. Zároveň odporkyňi uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania v prospech navrhovateľa. Z uvedeného rozsudku vyplýva, že predmetom konania je navrhovateľom uplatnený nárok zo zmenky, ktorý získal ako indosatár v súlade s príslušnými ustanoveniami zmenkového a šekového zákona od pôvodného majiteľa zmenky, obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o.. Zmenka ako cenný papier je listinou, z ktorej pre jej majiteľa vyplýva právo na zaplatenie peňažnej sumy uvedenej na zmenke a to voči osobe, ktorá svoju povinnosť zaplatiť zmenkovú sumu na zmenke písomne vyznačila a potvrdila svojim podpisom. Navrhovateľ ako majiteľ zmenky predložil spolu s návrhom súdu tzv. vlastnú zmenku podpísanú odporkyňou ako vystaviteľom. Táto zmenka tak predstavuje abstraktný platobný záväzok vystaviteľa a obsahuje povinnosť zaplatiť určitú sumu uvedenú na zmenke a to právoplatnému majiteľovi zmenky. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd preskúmal zmenku na základe ktorej si navrhovateľ v predmetnom konaní uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy voči odporkyňi a zistil, že zmenka je podpísaná odporkyňou, okrem peňažnej sumy, ktorá je určitá obsahujú údaje o mene i zročnosti zmenky, vyjadrený záväzkom odporkyne ako vystaviteľa zaplatiť túto zmenku pri predložení. Predmetný záväzok odporkyne zaplatiť za zmenku nie je viazaný na žiadnu podmienku. Zmenka obsahuje údaje týkajúce sa mena toho, na rad ktorého sa má platiť ako aj údaj miesta kde sa má platiť. Na zmenke je uvedený dátum a miesto jej vystavenia, pričom ide o dátum a miesto vystavenia, ktoré existujú. Navrhovateľom predložená zmenka je vistazmenkou, pri ktorej právna úprava pripúšťa úročenie zmenkovej sumy za predpokladu, že výška úrokovej miery je v zmenke výslovne uvedená. Okrem výšky úrokovej miery je na predmetnej zmenke zároveň uvedený aj dátum, od ktorého sa úrok počíta. Podpis odporkyne ako vystaviteľa zmenky je umiestnený tak, že je zřejmé, že sa týka celého textu zmenky. Z rubovej strany zmenky vyplýva, že navrhovateľ nadobudol zmenku indosamentom od pôvodného veriteľa na rad ktorého bola zmenka vystavená. Na základe týchto skutočností mal tak súd za preukázané, že odporkyňa ako vystaviteľ zmenky, podpisom vlastnej zmenky sa stala priamym dlžníkom zo zmenky. Nedostatok zákonných náležitostí súd nezistil a voči zmenke neboli vznesené žiadne námietky ani odporkyňou. Preto mal súd za to, že v danej veci je podstatné, že navrhovateľ svoj uplatnený nárok opiera o predloženú zmenku, o pravosti ktorej niet pochybností. Záver o platnosti zmenky opiera tunajší súd aj o rozhodnutie súdu vyššieho stupňa uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013. Keďže navrhovateľom predložená zmenka obsahuje všetky zákonné predpísané náležitosti záväzok odporkyne je teda nesporný a nárok uplatnený navrhovateľom je dôvodný v celom rozsahu. Z predloženej zmenky vyplýva, že bola vystavená dňa 29.11.2010 na sumu 917,01 € a vystaviteľom tejto zmenky je odporkyňa s tým, že okrem tejto sumy má zaplatiť aj

18C 17/2015

- 8 -

zmenkový úrok vo výške 0.25% denne od 24.04.2011. Súd ďalej zistil, že odporkyňa uzavrela s právnym predchodcom navrhovateľa Zmluvu o úvere č. 609700129 zo dňa 29.11.2010, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 350,00 € s tým, že tá sa zaviazala vrátiť celkovú sumu 696,00 €. Okrem toho bola uzavretá medzi odporkyňou a právnym predchodcom navrhovateľa spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s. r. o. aj rozhodcovská zmluva ako aj dodatok k zmluve o úvere, ktorý bol zabezpečený aj dohodou o zrážkach zo mzdy.

Podľa § 228 ods. 1 O. s. p., právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev.

Podľa § 230 ods. 1 O. s. p., návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 230 ods. 2 O. s. p., po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v

- a) § 228 ods. 1 písm. a) <aspi://module='ASPI'&link='99/1963 Zb.%2523228'&ucin-k-dni='30.12.9999'> v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,
- b) § 228 ods. 1 písm. c) <aspi://module='ASPI'&link='99/1963 Zb.%2523228'&ucin-k-dni='30.12.9999'>,
- c) § 228 ods. 1 písm. d) <aspi://module='ASPI'&link='99/1963 Zb.%2523228'&ucin-k-dni='30.12.9999'>,
- d) § 228 ods. 1 písm. e) <aspi://module='ASPI'&link='99/1963 Zb.%2523228'&ucin-k-dni='30.12.9999'>.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý možno podať len proti rozhodnutiu, ktorý nadobudol právoplatnosť z dôvodov, ktoré sú presne a taxatívne vymedzené v občiansko-súdnom poriadku. Takýto opravný prostriedok musí byť podaný v zákonom stanovenej lehote, a to v lehote 3 mesiacov od času keď ten kto obnovu navrhuje sa o dôvode obnovy dozvedel alebo od toho času keď ho mohol uplatniť. Dôvody spôsobilé pripustiť obnovu konania sú uvedené v § 228 ods. 1 s tým, že z iných dôvodov nemožno pripustiť obnovu konania. Subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania je 3 mesiace a jej začiatok plynutia je keď sa ten kto obnovu navrhuje dozvedel o dôvode obnovy

18C 17/2015

- 9 -

alebo keď sa mohol o dôvod obnovy konania uplatniť. Objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania trvá 3 roky a začína plynúť od okamihu kedy obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Výnimku kedy možno podať obnovu konania po uplynutí 3 rokov predstavuje ustanovenie § 230 ods. 2 O. s. p.. Preukázaním toho, že subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania bola zachovaná, zaťažuje toho kto obnovu navrhuje.

Tunajší súd po tom ako sa oboznámil s vyššie uvedenými listinnými dokladmi zistil, že podľa jeho názoru návrh na obnovu konania nie je dôvodný a je potrebné ho zamietnuť s nasledovných dôvodov: povinnosť dodržiavať právo Európskej únie vyplýva pre súdy Slovenskej republiky z čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky s tým, že podľa čl. 297 Zmluvy o fungovaní EÚ sa rozhodnutia Súdneho dvora stávajú voči fyzickým osobám účinným 21. dňom po ich zverení v Úradnom vestníku EÚ. Okrem toho sú zverejnené na internetovej stránke Súdneho dvora čím sa stávajú dostupnými aj pre také osoby, ktoré neboli účastníkmi konania ktorým bolo predmetné rozhodnutie vydané. Súdy členských štátov sú povinné preskúmať svoje právoplatné rozhodnutia avšak len vzhľadom na neskôr vydané prejudiciálne rozhodnutia Súdneho dvora, a to v prípadoch ak vnútroštátne právo umožňuje preskúmanie konečného rozhodnutia z dôvodu, že rozhodnutie vychádzalo z ohľadom na neskoršie rozhodnutie súdneho dvora z nesprávneho výkladu práva únie a bolo vyhlásené bez toho, aby bola Súdnemu dvoru položená prejudiciálna otázka a ak dotknutá osoba podá návrh na preskúmanie tohto rozhodnutia ihneď po tom ako sa dozvedela o rozhodnutí Súdneho dvora a ak novým rozhodnutím nie sú dotknuté záujmy aj tretích strán (rozhodnutie SD-C-2/06 vo veci Kemptner, 12.02.2008). Vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutie Európskeho súdneho dvora, na ktoré poukazuje odporkyňa, a to na rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-618/10 Banco Español de Crédito SA c/a Joaquín

Calderón Camino zo dňa 14.06.2012 ako aj na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora C-473/00 - Cofidis Sa and Jean-Louis Fredout, tak tieto rozhodnutia boli známe odporkyni už v čase kedy bol v predmetnej veci vydaný rozsudok pod č. 5C 65/2014, ktorý bol vydaný dňa 09.07.2014 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.08.2014. Z týchto dôvodov tak nie sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania pretože dôvod, na ktorý poukazuje odporkyňa v podanom návrhu na obnovu konania nebol v konaní preukázaný nakoľko nebola preukázaná existencia takého rozhodnutia Európskeho súdneho dvora alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, pre ktorý by bol rozsudok tunajšieho, ktorý bol napadnutý mimoriadnym opravným prostriedkom v rozpore a ktorý bol vydaný neskôr ako rozsudok zo dňa 9.7.2014. Súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že podľa jeho názoru návrh na obnovu konania bol zároveň podaný aj oneskorene a to z dôvodu, že rozsudok v konaní 5C 65/2014 bol vydaný dňa 09.07.2014 a návrh na obnovu konania bol podaný dňa 20.01.2015, t. j. po uplynutí viac ako 6 mesiacov s tým, že aj v prípade dôvodu obnovy konania, ktorý uvádza odporkyňa podľa § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p. platí trojmesačná subjektívna lehota na podanie návrhu. Takáto lehota na podanie návrhu na obnovu konania začala plynúť najneskôr s právoplatnosťou rozsudku zo dňa 09.07.2014 / právoplatný dňa 29.08.2014/ a teda návrh na obnovu konania bol podaný až po uplynutí subjektívnej 3 mesačnej lehoty. Zároveň pokiaľ ide o rozhodnutia Európskeho súdneho dvora, tak je tu potrebné vychádzať z toho, že platí domnienka o znalosti uverejnenia právnych záväzných aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktorá je nevyvrátiteľná a teda takéto rozhodnutia Súdneho dvora Európskych spoločenstiev boli zverejňované v Úradnom vestníku - rozhodnutie Európskeho súdneho dvora C-618/10 Banco

18C 17/2015

- 10 -

Espaňol de Crédito SA c/a Joaquín Calderón Camino zo dňa 14.06.2012 bolo zverejnené v roku 2012. Občiansko súdny poriadok nepripúšťa výnimku zo subjektívnej 3 mesačnej lehoty a pripúšťa len výnimku z objektívnej trojročnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania z dôvodu, že konanie Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev môže trvať dlhšie než objektívna trojročná lehota. Preto zákonodarca účastníkom konania umožnil použiť dôvod na povolenie obnovy aj po uplynutí objektívnej lehoty, avšak aj v takomto prípade musí byť dodržaná subjektívna trojmesačná lehota počítaná od okamihu keď sa navrhovateľka o povolení obnovy konania dozvedela alebo mohla dozvedieť o takomto rozhodnutí Súdneho dvora Európskeho spoločenstva alebo iného orgánu. Tieto rozhodnutia Európskeho súdneho dvora sa dňom ich uverejnenia v Úradnom vestníku stali známymi aj navrhovateľke. Trojmesačná lehota na podanie návrhu na obnovu konania podľa § 230 ods., 1 O. s. p. tak podľa názoru súdu nebola zachovaná.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., pretože navrhovateľ bol úspešný v celom rozsahu a preto mu súd priznal účelne uplatnenú náhradu trov konania s tým, že právny zástupca navrhovateľa si v zákonnej 3 dňovej lehote vyčíslil náhradu trov konania - trovy právneho zastúpenia. Súd preto priznal právnenému zástupcovi navrhovateľa náhradu trov v rozsahu 508,78 € a to za 3 úkony právnej pomoci - prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie sa k podanému návrhu na obnovu konania ako aj účasť na pojednávaní zo dňa 20.05.2015. Hodnota odmeny jedného úkonu právnej pomoci predstavuje sumu 64,53 € a bola vyčíslená v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. Zároveň súd priznal navrhovateľovi za každý úkon právnej pomoci 3 režijné paušály pre rok 2015 čo predstavuje sumu 8,39 € za jeden úkon. Súd tiež priznal právnenému zástupcovi navrhovateľa náhradu cestovných nákladov na trase Bratislava - Žiar nad Hronom a späť za účasť na pojednávaní zo dňa 20.05.2015 za použitie osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia, ev. č. N., a to za spotrebu pohonných hmôt vo výške 27,13 € ako aj náhradu za použitie motorového vozidla vo výške 66,25 € (0,183 €/km x 362 km). Okrem toho právnenému zástupcovi navrhovateľa vzniklo právo na náhradu za stratu času v rozsahu 8 polhodín x 13,98 €/1 pol hodina, čo predstavuje sumu 101,84 €. Celkovo tak vzniklo právnenému zástupcovi navrhovateľa právo na náhradu trov v rozsahu 423,98 € a keďže právny zástupca navrhovateľa je platiteľom DPH, súd mu priznal aj daň z pridanej hodnoty v rozsahu 20%, čo predstavuje sumu 84,80 €. Odporkyňa je povinná zaplatiť v prospech právneho zástupcu navrhovateľa trovy vo výške 508,78 €.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach. Toto právo nemajú účastníci konania, ktorí sa ho po vyhlásení rozhodnutia vzdali písomne do zápisnice súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo

18C 17/2015

- 11 -

k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.